

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָשַׁת רְאֵה כ"ג מִנְחָם אָב ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשִׁי

מֹשֶׁה מִזְכִּיר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֵלֶק מֵהַמְצֹאוֹת שֶׁיִּצְטָרְכוּ לָקִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:
כְּשֶׁצָּמַח גָּדֹל בַּשָּׂדֶה, יֵשׁ לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ מַעֲשֶׂה.
כָּפִי שֶׁלִּמְדָנוּ בְּרַמְבַּ"ם בְּעֵבֶר, יִשָּׁנָם סוּגֵי מַעֲשֶׂה שׁוֹנִים –
מַעֲשֶׂה רָאוּשׁוֹן - שֶׁמוּפָּרֵשׁ לַלְוִיִּם.
מַעֲשֶׂה שְׁנִי- שֶׁנֶּאֱכָל בִּירוּשָׁלַיִם
וּמַעֲשֶׂה עֲנִי שֶׁנִּתֵּן לַעֲנִיִּים.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ח – קי"ב

בְּפָרֶק קי"א הַפְּסוּקִים מִתְחִילִים עַל פִּי סֵדֶר הָאֱלֹף בֵּית. הַמַּחְצִית הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַפְּסוּק בָּאוֹת אַחַת,
וְהַמַּחְצִית הַשְּׁנִיָּה בָּאוֹת הַבָּאָה. (בַּשְּׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאַחֲרוֹנִים יִשָּׁנָם שְׁלוֹשָׁה חֻלְקִים עִם 3 אוֹתִיוֹת בְּכָל
אֶחָד מֵהֶם).

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: "כֹּחַ מַעֲשִׂיו הַגִּיד לַעֲמוֹ, לָתֵת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִים" (הַתְּבוֹנָנוּ כִּיצַד הַחֻלֵּק הָרִאשׁוֹן
מִתְחִיל בָּאוֹת כ' וְהַחֻלֵּק הַשְּׁנִי בָּאוֹת ל') – ה' אָמַר לַיהוּדִים דְּבַר גָּדוֹל, שֶׁהוּא יִתֵּן לָהֶם אֶת הָאֶרֶץ שְׁבֵהָ
חַיִּים הַגּוֹיִים. לָמָּה הַכּוֹנֶה?

הַרִשִׁי הָרִאשׁוֹן עַל הַחֲמִשׁ (בְּרִאשִׁית, א' א') אוֹמֵר שֶׁה' הִתְחִיל לִכְתֹּב אֶת הַתּוֹרָה, לֹא בְּמַצּוֹת אֱלֹא
דּוֹקָא בְּסִפּוּר שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְזֹאת שֶׁאִם הַגּוֹיִים יִכְעֲסוּ עַל כֵּן שֶׁלִּקְחָנוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נֹאמַר לָהֶם
שֶׁה' בָּרָא אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא שְׁלוֹ, וְה' הִרְשָׁה לַגּוֹיִים לָגוּר בָּהּ אֲבָל אַחֵר כֵּן הוּא הִחְלִיט שֶׁהוּא רוֹצֶה

תניא / אגרת הקדש סימן ז' (כ"ג מנחם אב שנה פשוטה)

למדנו שאם כי ה' הוא אחד, עדין יכולים להיות חלקים.
האדמו"ר הזקן למד אותנו שזה יכול להיות ולמדנו הרבה על כך בשער היחוד והאמונה. למרות שישנם כל כך הרבה דברים ופרטים בעולם, זה רק איך שאנחנו רואים את זה – באמת ה' הוא אחד!
מתי אנו יכולים להרגיש שה' הוא אחד למרות שרואים חלקים רבים? מתי אפשר לחוש שכל המצוות הם חלק מה?
בזמן התפלה!
בגלל שתפלה היא כמו סלם, היא לוקחת את כל המצוות שלנו קרוב לה' ומקרבת את ה' אלינו. אז אפשר לראות שהכל אחד.

היום יום / כ"ג מנחם אב

היום לומדים עד כמה הנשמה שלנו, היהודים, מיחדת!
אנו היהודים ממש ברי מזל שיש לנו נשמה שהיא חלק מה'.
האדמו"ר הזקן מלמד בתניא שהנשמה שלנו היא "חלק אלקה ממעל ממש". למה הפונה במלה ממש? באמת! כמעט כאלו אפשר לממש אותה. אבל זה נראה בעצם נגוד. אמרנו שהנשמה חלק מה', ולכן היא מאד רוחנית, ואנחנו גם אמרים שהיא ממש- יש לה ממשות כאלו גשמית.
כשהרבי הרש"ב למד זאת עם הרבי הרי"צ (בהיותו בן 11) הוא הסביר שהסבה מדוע אמרים את שני הדברים יחד היא מכיון שזו המהות של הנשמה. למרות שהיא כל כך רוחנית, היא עדין מסגלת לקים את השליחות שלה ולהפוך את הגשמיות לקדושה.
ישנם אנשים שחושבים שלהיות יהודי זה להשתמש בנשמה רק עבור למוד ותפלה. אבל חסידות מלמדת אותנו שהנשמה של היהודי צריכה לעבוד את ה' בכל מעשינו. גם בשעת אכילה, שתיה או משחק.

ספר המצות / מצות עשה ע"ח

המצוה היום, **מצות עשה ע"ח**, היא נתינת מעשר מהבהמות שברשות האדם.
הבהמה העשירית מכל הבהמות של האדם היא מתנה לה'.
אמורים לקחת אותה לירושלים ולהקריב אותה לקרבן. או אז אוכלים את בשר הקרבן בירושלים.
גם בימינו אמורים לקים את המצוה הזו, אפלו שבית המקדש לא קיים, עדין מפרשים את המעשר ולא אוכלים אותו. היות וה' יכול לבנות את בית המקדש כל שניה. אבל חכמים חששו שאנשים לא ימתינו ויאכלו מהבהמה בלי להקריב אותה בקרבן שזו עברה של שחיתות קדשים בחוץ. לכן נצטרך להמתין עם קיימה של מצוה זו עד לבניית בית המקדש שוב.

רמב"ם / הלכות בכורות פרקים ה', ו', ז'

ברמב"ם היום, לומדים עוד אודות בכור, והפרשת מעשר מהבהמות.

פרק ה'- מה קורה אם לא בטוחים איזו בהמה היא הבכורה? הרמב"ם אומר מה ההלכה בכל מיני אפשרויות ומקרים.

פרק ו'- בפרק זה לומדים אודות מעשר מהבהמות שלנו.

פרק ז'- כן נדע איזו בהמה היא המעשר. יש להכניס את הבהמות הצעירות למקום אחד ולהניח במקום אחר את האמהות שלהם. מאפשרים להם לצאת מהדיר / רפת, לפי התור כל פעם בהמה אחת יוצאת לאמא שלה, סופרים אותם ומסמנים כל בהמה עשירית בצבע. זו הבהמה שתהיה מתנה לה'.

דרכי החסידות / ספורים שהרבי ספר

מחבר השלחן ערוך נקרא גם הבית יוסף. כדי לכתב את חבורו החשוב, היה עליו לעבד קשה ולראות שהבין כל הלכה שנאמרה בגמרא, יחד עם השאלות ותשובות המופיעות עליה (דבר העוזר להבין את הענין טוב יותר)

הבעל שם טוב ספר לחסידים ספור שפעם ארע.

פעם הבית יוסף ניסה להבין איזו שאלה בהלכה, ולא יכל למצוא את התשובה. הוא חפש ספר אחר ספר וקנה למצוא איך להסביר את הענין.

לאחר עמל ויגיעה הוא סוף סוף מצא את התשובה. הוא חש הקלה.

מאחר יותר, הוא היה בבית הכנסת ושמע יהודי אחר לומד את אותו ענין בגמרא. הוא האזין ושמע אותו מסביר את משמעות הגמרא, בדיוק כמו שהוא, הבית יוסף, עמל והתיגע להבין.

הוא ממש הרגיש חלישות הדעת. הוא עבד כל כך קשה כדי להבין את ההלכה, וכנראה זה היה כל כך ברור, היות ואותו יהודי הצליח להבין את הענין מיד.

האריז"ל אמר לבית יוסף שלא יצטער, אלא ישמח מאד.

ההלכה הזו היתה הלכה שאף אחד קודם לא הבין אותה. ה' רצה שהענין ילמד בפעם הראשונה על ידי אדם שיעמל ויתגעל לשם כך.

אולם ברגע שזה נעשה, ה' אפשר למשמעות ההלכה להיות מובנת בקלות על ידי כלם.

ביכולתנו ללמד מספור זה. לעתים יתכן ונחשוב על איזה רעיון מעלה לבצע בבית הספר, בבית או בשליחות.

יתכן ונעבד קשה כדי למצוא מה הדרך הטובה ביותר לעשות זאת. אבל אחר כך, אנו רואים אנשים שעושים את אותו דבר בדיוק, ולהם זה קל!

זו לא סבה להצטער, זו סבה לשמוח!

אולי היתה לנו זכות מה' להעלות את הרעיון בפעם הראשונה ולעמל קשה כדי לגרום לו להיות מישים.

אבל כעת, אחרי שהעבודה הקשה כבר היתה, כלם יכולים גם הם לבצע זאת בקלות!

הדיעה הזו תמלא אותנו שמחה שאנו יכולים להתחיל דבר כה חשוב.

גאולה ומשיח / נחמה מתוך החרבון

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הנביא הושע הזהיר את בני ישראל שחיו בזמנו מפני החרבון, אם לא יחזרו בתשובה. יחד עם זאת

הוא הזכיר להם שה' תמיד אוהב את עמו, והם יזכו לראות את זמן הגאולה. הנביא אמר לבני ישראל שעל אף העבדה שבית ראשון ובית שני יחרבו, ה' יבנה את בית המקדש השלישי בזמן הגאולה ואז היהודים ינוחמו מתוך החרבן.

יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו

יחינו מימים – ה' יעשה שנרגיש טוב יותר מימים (הכונה לפעמים בהן נחרבו בתי המקדש).

ביום השלישי יקמנו – ביום השלישי (הכונה לבית המקדש השלישי, כאשר יבנה) הוא יעזר לנו לקום מקשי הגלות.

ונחיה לפניו – נחיה לפני ה'.

(הושע ו', ב')